

www.lannoo.com

Registreer u op onze website
en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief
met informatie over nieuwe boeken
en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv – Tielt – 2017
Redactie: Leen Vandereyken
Vormgeving: Kris Demey

D/2017/45/685
NUR 273
978 94 014 4476 7

Alle rechten voorbehouden. Niets uit
deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd gegevens-
bestand en/of openbaar gemaakt in enige
vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch of op enige andere manier
zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

Het meisje met de botjes

Sebastiaan
Van Doninck

In een hut op lange benen,
aan de voet van een berg vol geheimen,
naast een nevelwoud dat wild om zich heen groeit,
woont een meisje met haar oma.

Vandaag gaat het meisje op pad
om bessen te plukken.

Onderweg naar het woud
wordt ze gevolgd door een merel.
Ze kent de merel.
Ze heeft hem al een keer gezien
bij het raam van haar kamertje.

Maar er is nog iemand
die het meisje begluurt.

'Wat doe jij bij mijn bessenstruik?'
roept plots een nijldige stem.
Het meisje schrikt. Naast haar staat
een akelige vrouw met een raar hoofd en enge handen.

'Dit zijn mijn bessen.
Jij mag die helemaal niet plukken!' tiert de akelige vrouw.

'Het woud is toch van iedereen?
Mijn oma kent het woud al jaren
en ze komt hier altijd bessen plukken.'
De stem van het meisje trilt van angst.

'Ha!' schreeuwt de akelige vrouw.
'Jullie zijn die dieven die een arme
vrouw als ik bestelen. Nu heb ik je!'

De vrouw kleurt vuurrood. Uit haar hoofd,
armen en benen kruipen takken.

De takkenarmen grijpen het meisje vast.
Verdwaalde woorden vliegen als
boze geesten uit de mond van de vrouw.

Het meisje wordt dunner en dunner,
en haar vel verschrompelt.
Tot ze niet meer is dan een bleek en houterig lichaam.

De akelige vrouw heeft het meisje betoverd.
Een dood meisje met een kloppend hart.

‘Wat deed ik fout?’ huilt het meisje.

De merel, die alles gezien heeft, hupt dichterbij.

Hij vertelt haar een verhaal over een jongen
met een doodshoofd, net als dat van haar.

‘Lang geleden doolde hier een jongen rond’, zegt de merel.
‘Ook hij was betoverd door de akelige vrouw.
Iedereen uit het dorp was zo bang voor het wandelend skelet
dat ze de jongen in de rivier gooiden. Zijn botjes dreven weg
door de stroming, tot in de verste uithoeken van het woud.’

Het meisje snikt.
Wordt ze dan nooit meer normaal?